تحلیل دینامیکی عوارض توپوگرافی دوبعدی ناهمگن در حوزه زمان با استفاده از روش اجزای مرزی

محسن کمالیان^{*} و عبداله سهرابی بیدار^{**} پژوهشگاه بینالمللی زلزله شناسی و مهندسی زلزله

(دریافت مقاله: ۸۲/۱۰/۳۰ – دریافت نسخه نهایی: ۸٤/۳/۲۸)

چکیده – این مقاله، الگوریتم کامل تحلیل مستقیم پاسخ لرزهای عوارض توپوگرافی دوبعدی ناهمگن در فضای زمان توسط روش اجزای مـرزی را ارائه داده است. پاسخ لرزهای چند عارضه توپوگرافی متنوع، شامل دره خالی، نیم فضا، دره آبرفتی و تپه، در برابر امواج مهاجم درونصفحه SV و P محاسبه شدهاند که کارایی الگوریتم ارائه شده و امکان جایگزینی روشهای مشابه در فضاهای تبدیلیافته توسط آن را در حوزه تحلیل لرزهای ساختگاههای دوبعدی ناهمگن بیان میدارند.

واژگان كليدى : روش اجزاى مرزى، حوزه زمان، تاثيرات ساختگاه، ناهمگن، توپوگرافى دوبعدى، تفرق، بزرگنمايى

Transient Site Response Analysis of Nonhomogeneous Two-dimensional Topographic Features Using BEM

M. Kamalian and A. Sohrabi Bidar International Institute of Earthquake Engineering and Seismology

Abstract: This paper presents the complete algorithm of site response analysis of nonhomogeneous topographic structures using transient two-dimensional boundary element method (BEM). Seismic behaviour of various topographic features including canyon, half plane, sedimentary filled valley and ridge sections, subjected to incident SV and P waves are analysed. The analysis shows the efficiency of the proposed algorithm and its advantage over common transformed domains methods in forming a basis for extension to non-linear behaviour.

Keywords: Boundary element method, Time domain, Site effect, Nonhomogeneous, Two-dimensional topography effects, Scattering, Amplification

** - دانشجوي دکترا

استقلال، سال ۲۴، شمارهٔ ۲، اسفند ۱۳۸۴

* - استاديار

فهرست علائم

مازیک میں جب اور	r	نیروهای پیکری	b _i
فاطلبه بیل فاط فتریک و فیزینه	+	سرعت امواج طولي و عرضي	c _{1,2}
بردار نیس	ι ₁	حلهای اساسی تغییرمکان و تنش	G_{ij} and F_{ij}
زمان، کام زمانی	t,Δt	هستههای الاستودینامیک تغییر مکان و	$\operatorname{Gij}^{N+1-n}$ and $\operatorname{Fij}^{N+1-n}$
تغيير مكان	ui	تش	
ضرايب لامه	λ and μ	تابه شکار نیمار:	$M_{r}(\tau)$ and $M_{r}(\tau)$
دانسیته جرمی	ρ	توابع سكل خطى رمان	$\operatorname{W1}_1(t)$ and $\operatorname{W1}_2(t)$
		توابع شكل المان	N

۱ – مقدمه

امروزه کاملا آشکار است که شرایط ساختگاهی، شامل ویژگیهای رفتاری و نیز هندسه آبرفت، بر پاسخ لرزهای سطح زمین و توزیع خرابیهای ناشی از زمین لرزه تاثیر به سزایی دارند. هندسه یک ساختگاه زمانی اثر قابل ملاحظه خواهد داشت که ابعاد آن در حدود طول موج امواج لرزهای باشد[۱]. از آنجایی که محدوده فرکانسی یک زمین لرزه نیرومند از ۳٫۰ تا ۱۰ هرتز و همچنین محدوده سرعت امواج لرزهای لایه های سطحی از ۱٫۰ تا ۳ کیلومتر بر ثانیه متغیرند، رفتار لرزهای تپه ها و دره هایی که دارای ابعاد دهها متر تا دهها کیلومتر باشند، عموما از هندسه

اغلب آیین نامه های زلزله موجود، به رغم اهمیت هندسه ساختگاه، تنها ویژگیهای رفتاری آن را مورد توجه قرار داده اند. سبب اصلی نگاه یک بعدی آیین نامه ها به شرایط ساختگاهی، نبود شاخت کافی از قوانین حاکم بر رفتار لرزهای ساختگاههای چند بعدی است، که خود از فقدان ابزارهای مناسب برای تحلیل دینامیکی آنها ناشی شده است. چه تفرق امواج مهاجم توسط عوارض توپوگرافی پدیده ای پیچیده است که حل دقیق، کارامد و توام با صرفه آن، مستلزم استفاده از روشهای کارامد عددی است.

روشهای عددی تحلیل لرزهای ساختگاههای چند بعـدی بـه سه گروه عمده قابل تقسیمانـد: روشـهای حجمـی ماننـد روش اجزای محـدود (FEM)، روشـهای مـرزی ماننـد روش اجـزای

مرزی (BEM)، و روشهای مرکب (HYBRID) که از ترکیب دو روش حجمی و مرزی پدید میآید. بدیهی است که فرمولبندی هر یک از این روشها در فضای زمان، به فرمولبندی آن در فضای تبدیلیافته رجحان دارد. چه نه تنها امکان آن فراهم خواهد شد تا تاریخچه زمانی پاسخها به شکلی طبیعی و مستقیم براورد شوند، بلکه زمینهای پدید خواهد آمد تا بتوان مسائل غیرخطی را نیز مورد تجزیه و تحلیل قرار داد.

کاربرد روشهای حجمی در مسائلی که ابعاد نامحدود دارند، با مشکلاتی همراه است. چه مش بندی احجام موجب انعکاس کاذب امواج در مرزها و به تبع آن انتشار خطا در سراسر محيط خواهد بود. تنها در برخی حالات خاص است که می توان امواج انعکاسی کاذب را با تمهیداتی چون مرزهای جاذب انرژی، مرزهای آرام یا مرزهای ویسکوز حذف کرد [۲و۳]. روشهای دیگر از قبیل روش المانهای بی نهایت بزرگ یا روش سلولهای سازگار بینهایت کوچک نیز که به حل این مشکل پرداختهاند، به دلیل فرمولبندی در فضای تبدیل یافت.، در حل مسائل دینامیکی غیرخطی ناتوان هـستند. روش اجـزای مرزی ابزار عددی موثری برای تحلیل دینامیکی محیطهای محدود و نامحدود کشسانی خطبی است، که در حل مسائل انتشار امواج جذابیت فراوانی دارد. چـه اولا مـش.بنـدی را بـه مرزها و در نتیجه ابعاد دستگاه معادلات حاکم را محدود می کند؛ ثانیا شرط تشعشع را ارضا و در نتیجه نیاز به مدلسازی حوزه دور را در تحلیل دینامیکی محیطهای بے نهایت و نیمه

بی نهایت، به حداقل میرساند.

در رابطه با کاربرد روش اجزای مرزی در تحلیل پاسخ لرزهای ساختگاههای دوبعدی، تـا آنجایی کـه مولفان اطلاع دارند، کارهای کمی انجام گرفته است که عمدتا در فضاهای تبديل يافته هستند [۴–۱۶]. منصور [۱۷] و أنـتس [۱۸] اولين کسانی بودند که یک الگوریتم اجـزای مـرزی گـام بـه گـام در فضای زمان را با استفاده از هـستههای دوبعدی گـذرا فرمولـه کردند. از آنجایی که هسته تنش پیشنهادی آنها پیچیده و تنها به صورت ضمنی در معادلات اجزای مرزی حاضر بود، عددىسازى اين الگوريتم با مشكلاتي توام بود. بعدها اسرائيل و بانرجی [۱۹–۲۱] عبارتی سادهتر و صریح برای هسته یاد شده استخراج کردند که با سهولت بیشتر در الگوریتم اجزای مرزی حل مسائل الاستوديناميک دوبعدي در فضاي زمان قابل استفاده بود؛ با این حال عبارت ریاضی چاپ شده در ادبیات فنی فاقد دقتهای لازم و در نتیجه برای دیگر محققان غیر قابل استفاده بود. اخيرا كماليان [٢٢]، كماليان و همكاران [٢٣و٢۴] و گتمیری و همکاران [۲۵و۲۶]، ضمن نـشان دادن عـدم دقـت و اصلاح هسته های اخیر، آنها را در قالب الگوریتمهای اجزای مرزی یا ترکیب اجـزای مـرزی و عناصـر محـدود، بـرای حـل مسائل انتشار امواج در محیطهای خطی و کشسانی خمیری یک و دو فازه مورد استفاده قرار دادند.

الگوریتم اجزای مرزی دوبعدی در فضای زمان اگرچه طی سالهای اخیر در حل برخی مسائل دینامیکی به کار گرفته شد، اما دامنه کاربرد آن هنوز به حوزه تحلیل لرزهای ساختگاههای دو بعدی گسترش نیافته است. تاکمیا و فوجی وارا [۲۷] اگرچه روش اجزای مرزی دوبعدی را برای تحلیل لرزهای درههای خالی و آبرفتی در فضای زمان به کار بردند، اما فرمولبندی آنها متناسب با امواج مهاجم خارج از صفحه (SH) تنظیم شده بود، که در قیاس با امواج درون صفحه (SH و P) پیچیدگی محاسباتی و همچنین کاربرد کمتری دارد. کمالیان و همکاران محاسباتی و اولین کسانی هستند که کاربرد الگوریتم اجزای مرزی دوبعدی در فضای زمان را به حوزه تحلیل پاسخ لرزهای

عوارض توپوگرافی دوبعدی در برابر امواج مهاجم SV و P تعمیم دادند. با این حال الگوریتم ارائه شده توسط آنها تنها به مسائل همگن محدود بود. این مقاله، الگوریتم کامل تحلیل پاسخ لرزهای عوارض توپوگرافی دوبعدی ناهمگن در برابر امواج مهاجم SV و P در فضای زمان توسط روش اجزای مرزی را شرح داده است. به منظور نشان دادن کارایی و دقت الگوریتم یاد شده، رفتار لرزهای چند عارضه مختلف توپوگرافی، که حالات دره خالی، نیمفضا، دره آبرفتی و تپه را در بر می گیرد، تحت تاثیر امواج صفحهای SV و P مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است.

۲- معادلات اساسی

معادله دیفرانسیل حاکم بر تعادل دینامیکی محیطه ای کشسان، همسان و همگن، در محدوده تغییرشکلهای کوچک، توسط معادله زیر بیان میشود:

$$\left(c_{1}^{2}-c_{2}^{2}\right)\cdot u_{j,ij}+c_{2}^{2}\cdot u_{i,jj}+b_{i}-\ddot{u}_{i}=0$$
(1)

 u_i بیانگر تغییرمکان و b_i بیانگر نیروی پیکری خاک است. c_1 و c_2 سرعتهای امواج طولی و عرضی خاک را نشان میدهند که به ترتیب از معادلات $\rho/(\lambda+2\mu)$ و $\rho/(2^2=\mu/\rho)$ به دست می آیند. Λ و μ ضرایب لامه و ρ دانسیته جرمی خاک اند.

معادلهٔ انتگرال مرزی حاکم بر محیطهای کشسان، همـسان و همگن، بـا اعمـال روش باقیمانـدههـای وزنـی[۲۸] بـر معادلـه دیفرانسیل (۱)، مطابق زیر به دست میآید:

 $c_{ij}(\xi) \cdot u_{i}(\xi, t) = \int_{\Gamma} \left(G_{ij} * t_{i}(x, t) - F_{ij} * u_{i}(x, t) \right) \cdot d\Gamma (\Upsilon)$

 F_{ij} و F_{ij} پاسـخهای اساسـی معادلـه دیفرانـسیل (۱) و بیـانگر مولفههای i ام بردارهای تغییرمکـان و تـنش مـرزی نقطـه x در لحظه t هستند که به واسطه اعمال یک بار متمرکز واحد مـوازی محور i_i در نقطه ξ و در لحظـه t $\ge \tau$ پدیـد آمـدهانـد. عبـارات $G_{ij}*t_i$ و $G_{ij}*t_i$ انتگرالهای کانولوشن ریمن هستند. t تنش وارده بر روی سطح مماس بر مرز T را بیـان مـیدارد. $(\xi)_{ij}$ ضـریب شناخته شده ناپیوستگی در نقطه ξ است که از منفرد بودن هسته

مکان و تنش اند که به شرح زیر تعریف شده ای دینا میکی تغییر
$$G_{ij1,2}^{N+1-n}$$
 و $G_{ij1,2}^{N+1-n}$ مکان و تنش اند که به شرح زیر تعریف شده اند:
 $G_{ijk}^{N+1-n}(\mathbf{r}) = \int_{(n-1)\cdot\Delta t}^{\mathbf{n}\cdot\Delta t} G_{ij}(\mathbf{r}, \mathbf{t} - \tau) \cdot \mathbf{M}_{k}(\tau) \cdot d\tau$ (V)
 $F_{ijk}^{N+1-n}(\mathbf{r}) = \int_{(n-1)\cdot\Delta t}^{\mathbf{n}\cdot\Delta t} F_{ij}(\mathbf{r}, \mathbf{t} - \tau) \cdot \mathbf{M}_{k}(\tau) \cdot d\tau$
 $\mathbf{r}_{ij} \cdot \mathbf{u}_{i}^{N}(\tau) \cdot \mathbf{r}_{ij}(\tau) + \mathbf{r}_{ij}(\tau) \cdot \mathbf{r}_{i}(\tau) + \mathbf{r}_{ij}(\tau) \cdot \mathbf{r}_{i}(\tau) \cdot \mathbf{r}_{ij}(\tau)$
 $\mathbf{r}_{ij} \cdot \mathbf{u}_{i}^{N}(\tau) \cdot \mathbf{r}_{i}(\tau) + \mathbf{r}_{i}(\tau) \cdot \mathbf{r}_{i}(\tau) - \mathbf{r}_{ij}^{N+1-n}(\tau) \cdot \mathbf{u}_{i}(\tau) \cdot \mathbf{r}_{i}(\tau)$
 $\mathbf{r}_{ij} \cdot \mathbf{u}_{i}^{N}(\tau) \cdot \mathbf{r}_{i}(\tau)$

که در آن:

$$\begin{split} G_{ij}^{N+l-n}\left(r\right) &= G_{ijl}^{N+l-n}\left(r\right) + G_{ij2}^{N-n}\left(r\right) \\ F_{ij}^{N+l-n}\left(r\right) &= F_{ijl}^{N+l-n}\left(r\right) + F_{ij2}^{N-n}\left(r\right) \end{split} \tag{9}$$

مزیت معادله (۸) بر معادله (۶) آن است که به سبب ترکیب هستهها، جملات منفرد ظاهری موجود در جبهه موج هستههای تنش، که مرتبهای برابر $^{-1/2}$ دارند، حذف شدهاند. به عبارت دیگر هستههای دینامیکی (۹) نسبت به هستههای دینامیکی (۷) F^{1}_{ij} و G^{1}_{ij} هستههای دینامیکی (۳) نمای رفتار مناسبتری دارند. شایان ذکر است که هستههای مینامیکی منفرد منفرد و ما بقی هستهها غیر منفردند. همچنین هستههای منفرد یاد شده از همان نوع و مرتبه انفراد برخوردارند که هستههای نظیر الاستواستاتیک. هستههای G^{N+1-n}_{ij} و G^{N+1-n}_{ij} در مرجع نظیر الاستواستاتیک. هستههای G^{N+1-n}_{ij} و T^{m}_{ij} در مرجع

۲-۳- جداسازی در مکان

برای جداسازی مکانی، از المانهای ایزوپارامتریک درجـه دو استفاده شده است. اگر در سیستم مختصات کمکی (η) از توابع شکل (N_k(η استفاده شود، می توان معادله (۸) را در فضای مکان به صورت زیر جداسازی کرد:

$$\begin{split} c_{ij} \cdot u_i^N \left(\xi \right) &= \sum_{n=1}^N \sum_{q=1}^Q \\ \begin{cases} T_{ik}^n \cdot \int\limits_{\Gamma_q} G_{ij}^{N+l-n} \left(r \right) \cdot N_k \left(\eta \right) \cdot \left| J \right| \cdot d\eta - \\ U_{ik}^n \cdot \int\limits_{\Gamma_q} F_{ij}^{N+l-n} \left(r \right) \cdot N_k \left(\eta \right) \cdot \left| J \right| \cdot d\eta \end{cases} \\ (1 \cdot) \\ \end{split}$$

در صورتی که محیط مورد بررسی در معرض هجوم امواج
لرزهای قرار گیرد، معادله انتگرال مرزی حـاکم را می تـوان بـه
شرح زیر اصلاح کرد [۸ ۹و۱۶]:
$$c_{ij}(\xi,t) = \int_{\Gamma} (G_{ij} * t_i(x,t) - F_{ij} * u_i(x,t)) \cdot d\Gamma + u_j^{inc.}(\xi,t)$$

(۳)
(۳)

۳- جداسازی زمانی و مکانی

حل معادلات (۲) یا (۳) مستلزم آن است که متغیرهای مسئله در هر دو حوزه زمان و مکان جداسازی شوند. برای ایـن منظور به شکل زیر عمل می شود:

۳-۱- جداسازی در زمان

برای جداسازی زمانی، محور زمان به N بازه مساوی تقسیم شده است، به گونهای که معادله T_N=NΔt برقرار باشد. با فرض تغییرات خطی در هر بازه زمانی، می توان متغیرهای تغییرمکان و تنش مرزی را به صورت زیر بیان کرد:

$$\begin{aligned} \mathbf{u}_{i}\left(\mathbf{x},\tau\right) &= \mathbf{M}_{1}\left(\tau\right) \cdot \mathbf{u}_{i}^{n}\left(\mathbf{x}\right) + \mathbf{M}_{2}\left(\tau\right) \cdot \mathbf{u}_{i}^{n-1}\left(\mathbf{x}\right) \\ \mathbf{t}_{i}\left(\mathbf{x},\tau\right) &= \mathbf{M}_{1}\left(\tau\right) \cdot \mathbf{t}_{i}^{n}\left(\mathbf{x}\right) + \mathbf{M}_{2}\left(\tau\right) \cdot \mathbf{t}_{i}^{n-1}\left(\mathbf{x}\right) \end{aligned} \tag{4}$$

M_l(τ) و M₂(τ) توابع شکل خطی زمان هستند کـه بـه صـورت زیر تعریف شدهاند:

$$T_{n-1} \prec \tau \prec T_n :$$

$$M_1(\tau) = \frac{\tau - T_{n-1}}{\Delta t} \qquad \& \qquad M_2(\tau) = \frac{T_n - \tau}{\Delta t} \qquad (\Delta)$$

با توجه به معادله (۴)، می توان معادله (۲) را بـه شـکل زیـر در فضای زمان جداسازی نمود:

$$c_{ij} \cdot u_{i}^{N} (\xi) = \sum_{n=1}^{N} \int_{\Gamma} \left(\begin{bmatrix} G_{ij1}^{N+1-n} (r) \cdot t_{i}^{n} (x) + \\ G_{ij2}^{N+1-n} (r) \cdot t_{i}^{n-1} (x) \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} F_{ij1}^{N+1-n} (r) \cdot u_{i}^{n} (x) + \\ F_{ij2}^{N+1-n} (r) \cdot u_{i}^{n-1} (x) \end{bmatrix} \right) \cdot d\Gamma$$
(\$\$\$

المانی که نقطه تحریک بر یکی از گرههای آن واقع باشد، منفرد و در غیر این صورت عادی نامیده میشود. انتگرالهای معادله (۱۰) به راحتی با استفاده از قاعده متعارف گوس بر روی المانهای عادی قابل محاسبهاند. در المانهای منفرد، براورد آن دسته از انتگرالهای معادله (۱۰) که حاوی هستههای زا^G و زا^F و همچنین تابع شکل نظیر نقطه تحریکاند، تمهیدات دقیقتری طلب میکند:

انتگرال منفرد حاوی هسته G¹ij : این انتگرال که انفراد آن ضعیف نامیده می شود، همانند انتگرال المانهای عادی با قاعده متعارف گوس قابل محاسبه است، مشروط بر آنکه المان منفرد به تعداد قابل توجهی المانهای کوچکتر تقسیم شود، تا حاصل ضرب هسته در تابع شکل توابع در ژاکوبین، بر روی هر زیر المان رفتاری مناسب یابد.

انتگرال منفرد حاوی هسته آ¹: ایـن انتگـرال کـه انفـراد آن قوی نامیده می شود، با استفاده از یک روش غیر مستقیم کـه بـر مفهوم حرکت جسم صلب مبتنی است، مطابق معادله زیـر قابـل محاسبه است:

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{l} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta =$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{l} - F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta$$

$$\int_{\Gamma_{q}} F_{ij}^{static} \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot d\eta + \int_{\Gamma_{q}} (F_{ij}^{static}) \cdot N_{k} \cdot |J| \cdot H_{k} \cdot H_{$$

انتگرالهای منفرد قوی اقدام کرد. بدیهی است که المانهای مجازی، که صرفا برای بستن محیط و استفاده از معادله (۱۱) بکار برده میشوند، تعداد درجات آزادی مسئله را افزایش نخواهند داد.

٣-٣- الگوريتم حل

اگر معادله (۱۰) برای هر یک از نقاط مرزی نوشته شود و مجموعه معادلات در کنار هم قرار گیرند، دستگاه معادلات زیر پدید خواهد آمد:

$$\sum_{n=1}^{N} \left(G^{N+1-n} \cdot T^{n} - F^{N+1-n} \cdot U^{n} \right) = 0 \tag{11}$$

با انتقال تمامی جملات معلوم به سمت راست تساوی، می توان
معادله (۱۲) را به شکل زیر بازنویسی کرد:
(۱۳)
$$F^{1} \cdot U^{N} = G^{1} \cdot T^{N} + Z^{N}$$

که در آن:

Z^N =
$$\sum_{n=1}^{N-1} \left(G^{N+1-n} \cdot T^n - F^{N+1-n} \cdot U^n \right) + U^{inc.^N}$$
 (۱۴)
چنانکه از معادله (۱۴) بر می آید، بردار Z^N تاریخچه تغییرمکان
و تنش لحظات قبل، و در صورت بارگذاری لرزهای تغییرمکان
لحظه کنونی ناشی از موج مهاجم را شامل می شود.

۴- مثالهای عددی

شکل (۱) هندسه کلی یک عارضه توپوگرافی ناهمگن را به طور شماتیک نشان می دهد. امواج حجمی زلزل که از اعماق پایین به سوی سطح زمین حرکت میکنند، ابتدا محیط نیم صفحه و از طریق آن محیطهای بسته فوقانی را تحت تاثیر قرار می دهند. محیط نیم صفحه که در معرض تابش مستقیم امواج مهاجم لرزهای قرار دارد، توسط معادله انتگرال مرزی (۳)، و هر یک از محیطهای بسته فوقانی توسط معادله انتگرال مرزی (۲) تحلیل می شوند. صفر بودن تنشها بر روی مرزهای آزاد و سازگاری تغییر مکانها و تعادل تنشها بر روی مرزهای مشترک، شرایط مرزی مسئله را تشکیل می دهند. بدیهی است که اگر

شکل ۱ – هندسه قابل تحلیل توسط نرمافزار Hybrid

محیط تنها یک نیم صفحه همگن باشد، معادله انتگرال مرزی (۳) برای حل مسئله کفایت خواهد کرد.

الگوریتم اجزای مرزی فوق الذکر در قالب نرم افزار دوبعدی هیبرید، که برای تحلیل دینامیکی محیطهای خطی و غیرخطی خشک و اشباع با استفاده از ترکیب روشهای اجزای مرزی و اجزای محدود طراحی شده، به کار گرفته شده است[۲۲]. نرم افزار اخیر قادر است برای حل هر مسئله، فراخور حال آن، هر یک از روشهای اجزای مرزی، اجزای محدود و ترکیب آنها را مورد استفاده قرار دهد. مشبندی بخش اجزای مرزی با استفاده از المانهای ایزوپارامتریک سه گرهی انجام می گیرد.

مثالهای عددی این بخش به گونهای طراحی شدهاند تا کارایی و دقت الگوریتم اجزای مرزی فوق الذکر را در تحلیل دینامیکی عوارض توپوگرافی دوبعدی ناهمگن در فضای زمان به نمایش گذارند. هر چهار عارضه دره خالی، نیمفضا، دره آبرفتی و تپه مورد توجه قرار گرفتهاند. موج مهاجم در تمامی مثالها از نوع ریکر انتخاب شده است که معادلهای به شرح زیر دارد:

$$f(t) = \left[1 - 2 \cdot (\pi \cdot f_p \cdot (t - t_0))^2\right] e^{-(\pi \cdot f_p \cdot (t - t_0))^2}$$
(10)

پارامترهای $f_p e f_p e f_p e f_p$ به ترتیب فرکانس غالب و زمان نظیر دامنه حداکثر را بیان می دارند. بدیهی است که در معادله فوق، مقدار t برای هر یک از نقاط روی مرز نیم صفحه، بر اساس سرعت موج مهاجم و فاصله نقطه از جبهه موج در لحظه 0=t اصلاح می شود. شکل (۲) تاریخچه زمانی و طیف فوریه موج ریکر را بیان می دارد.

برای سهولت بررسی، نتایج به دست آمده در حوزه زمان به دامنه حداکثر حرکت ورودی نرمالیزه و به ازای زمان بدون بعد (T=tc₂/2b) نمایش داده شدهاند. در حوزه فرکانس نیز نتایج به دست آمده در قالب منحنیهای بزرگنمایی و به ازای فرکانس بدون بعد (Ω=ωb/πc₂) ارائه شدهاند. در این معادلات t، ω و d به ترتیب زمان، فرکانس زاویهای و نیم پهنای عارضه را بیان میدارند. یاداور می شود که مفهوم فیزیکی فرکانس بدون بعد، همان نسبت پهنای عارضه به طول موج برشی محیط نیم صفحه است.

۴-۱- دره خالی با مقطع نیم دایره
هدف این مثال آن است که توانمندی الگوریتم اجزای مرزی ارائه شده را در تحلیل دینامیکی پاسخ لرزهای یک دره

استقلال، سال ۲۴، شمارهٔ ۲، اسفند ۱۳۸۴

شکل ۲ – الف- تاریخچه زمانی و ب- طیف دامنه فوریه موج ریکر

ب) تابش مايل

همگن نشان دهد. شکل (۳) درمای با مقطع نیم دایره را نشان می دهد که در معرض تابش امواج SV و P قرار گرفته است. دره نیم دایره شعاعی برابر (۲)، سرعت موج برشیای برابر (2) و ضریب پواسونی برابر ۳۸٬۰ دارد. محیط دره و سطح نیم صفحه به ترتیب با استفاده از ۱۶ و ۱۰۷ المان مرزی مدل شده است. شایان ذکر است که این مثال توسط وانگ [۴]، شده است. شایان ذکر است که این مثال توسط وانگ [۶]، دراوینسکی و موسسیان [۵]، موسسیان و دراوینسکی [۶]، کاواسه [۸] و سانچز سزما و کامپیلو [۱۰] نیز مورد توجه قرار گرفته است. محققان یاد شده محیط دره را همانند تحقیق حاضر، کاملا کشسان یا دارای خصوصیات بسیار ضعیف غیر فرکانس بدون بعد، در قالب منحنیهای بزرگنمایی ارائه شدهاند. الف) تابش قائم

شکلهای (۴)، (۵) و (۶)، منحنیهای بزرگنمایی به دست آمده در این تحقیق را با مقادیر ارائه شده توسط مراجع [۴-۶، ۸ و ۱۰]، به ازای فرکانسهای بدون بعد ۵/۰، ۱/۰ و ۲/۰ مورد مقایسه قرار داده است. چنانکه دیده می شود، در هر دو حالت امواج مهاجم قائم SV و ۲، همخوانی مناسبی میان جوابها، در هر دو مولفه قائم و افقی تغییر مکان دیده می شود. در مواردی که اختلاف اندکی میان نتایج محققان، خصوصا جوابهای وانگ با دیگران وجود دارد، منحنیهای بزرگنمایی به دست آمده در این تحقیق از میانه نتایج دیگر محققان عبور کردهاست.

۲-۴- دره آبرفتی با مقطع نیم دایره

موج مهاجم P است [۴].

هدف این مثال آن است که توانمندی الگوریتم اجزای مرزی ارائه شده را در تحلیل دینامیکی پاسخ لرزهای دره های آبرفتی همگن و ناهمگن نشان دهد. شکل (۱۰) دره آبرفتی با مقطع نیم دایره را نشان می دهد که در معرض تابش امواج

موج مهاجم P با زاویه هجوم ۶۰ درجه و با فرکانس غالب

بدون بعدی برابر ۸۹۶ • بر روی دره تابیده شده است. شکلهای

(۷) و (۸) منحنیهای بزرگنمایی به دست آمده در تحقیق حاضر

را با مقادیر ارائه شده توسط مراجع [۴-۶]، به ازای فرکانسهای

بدون بعد ۵٫۰ و ۱٫۰ مقایسه کرده است. همان طور که دیده

می شود، در هر دو مولفه قائم و افقی تغییر مکان، همخوانی

مناسبی میان جوابها دیده می شود. شکل(۹) مولف ه ای قائم و افقی تاریخچه زمانی تغییرمکان نقطه ای با موقعیت

(x/r=-۱۰,۷۱۴۳) را در لحظات قبل از رسیدن امواج متفرق شده

توسط دره، مورد بررسی قرارداده است. همان طور که در شکل

دیده می شود، همخوانی بسیار خوبی میان مولفه های محاسبه

شده تغییرمکان و مولفههای تحلیلی حرکت آزاد سطح زمین

[۴و ۳۰] وجود دارد. یاداور می شود که دامنه های دو مولف قائم

و افقی حرکت آزاد زمین، بـه ترتیـب ۱٫۷۴ و ۰٫۹۶ برابـر دامنـه

استقلال، سال ۲۴، شمارهٔ ۲، اسفند ۱۳۸۴

شکل ۶ – بزرگنمایی حرکت سطحی به ازای فرکانس بدون بعد ۲٫۰ در تابش قائم

شکل ۸ – بزرگنمایی حرکت سطحی به ازای فرکانس بدون بعد ۱٬۰ در تابش با زاویه ۶۰ درجه و موج مهاجم P

شکل ۱۰ – هندسه دره آبرفتی با مقطع نیمدایره

شکل ۱۱ – مقایسه تاریخچه زمانی تغییر مکان افقی نقطه A از شکل (۱۰) با حرکت میدان آزاد

[DOR: 20.1001.1.22287698.1384.24.2.4.9]

شکل ۱۲ – تاریخچه زمانی تغییر مکان افقی نقطه A از شکل (۱۰) در دو گام زمانی مختلف

شکل ۱۳ – تاریخچه زمانی تغییر مکان نقطه B از شکل (۱۰) در دو گام زمانی مختلف

شکل ۱۴ – بزرگنمایی حرکت سطحی به ازای فرکانس بدون بعد ۰٫۵

مهاجم SV مورد مقایسه قرار داده است. چنانکه دیده میشود، همخوانی بسیار خوبی میان نتایج محاسباتی و تحلیلی وجود دارد و همانگونه که انتظار میرود دامنه تغییر مکان مولفه قائم در همه زمانها برابر صفر است. برای وضعیت موج مهاجم P نیز نتایج مشابهی، با جابه جایی مولفه های تغییر مکان به دست میآید.

ب) حالت ناهمگن

در حالت اخیر فرض بر آن است که ضریب پواسون، سرعت موج برشی و مدول برشی مصالح آبرفتی به ترتیب، مساوی، نصف و یک ششم مقادیر نظیر در محیط دره هستند. این مسئله توسط دراوینسکی و موسسیان [۵] و موسسیان و قائم SV و P با فرکانس غالب ۵٫۵ قرار گرفته است. محیط آبرفت و محیط نیمصفحه به ترتیب با استفاده از ۶۰ و ۱۷۴ المان مرزی مدل شده است. دو حالت همگن و ناهمگن در نظر گرفته شده است. یاداور می شود که معادلات (۲) و (۳)، به ترتیب رفتار لرزهای محدوده های آبرفت و نیم صفحه را بیان می دارند.

الف) حالت همگن

در این حالت فرض بر آن است که مصالح آبرفت و محیط دره از همان خصوصیات مثال قبل برخوردارند. شکل (۱۱) مولفههای قائم و افقی تاریخچه زمانی تغییرمکان نیم صفحه (حرکت آزاد) را با مقادیر تحلیلی آن [۳۰] در وضعیت موج

Normalized Time

شکل ۱۶– مقایسه تاریخچه زمانی تغیر مکان افقی نقطه A از شکل (۱۰) با استفاده از روش المان مرزی و مرکب در گامهای زمانی مختلف

[Downloaded from iutjournals.iut.ac.ir on 2024-07-03]

Normalized Time

شکل ۱۷ – مقایسه تاریخچه زمانی تغییر مکان افقی نقطه B از شکل (۱۰) با استفاده از روش المان مرزی و مرکب در گامهای زمانی مختلف

4 Homogeneous Scheme (Vrt.) . . . . Homogeneous Scheme (Hrz.) Non-Homogeneous Scheme (Vrt.) 0 3 Non-Homogeneous Scheme (Hrz.) Amplification 'n ^اسو م^{م م}^{م م}^{م م} 2 Д ø þ ក្ខជ 1 0 -2 -1 0 1 2 x/b

شكل ١٨ – هندسه تبه سينوسى شكل در (الف) الكوريتم حل همكن و (ب) الكوريتم حل ناهمكن

شکل ۱۹ – مقایسه منحنیهای بزرگنمایی به دست آمده از الگوریتم حل همگن و الگوریتم حل ناهمگن به روش اجزای مرزی به ازای فرکانس بدون بعد ۱٬۰ و موج مهاجم SV

استقلال، سال ۲۴، شمارهٔ ۲، اسفند ۱۳۸۴

شکل ۲۰ – مقایسه منحنیهای بزرگنمایی به دست آمده از الگوریتم حل همگن و الگوریتم حل ناهمگن به روش اجزای مرزی به ازای فرکانس بدون بعد ۱٫۵ و موج مهاجم SV

دراوینسکی [۶] نیز حل شده است. محققان یاد شده محیط دره را همانند مثال قبل، کاملا کشسان یا با میرایس بسیار ضعیف فرض کردهاند. شکلهای (۱۲) و (۱۳) مولفه های قائم و افقی تاریخچه زمانی تغییرمکان دو نقطه A و B از شکل (۱۰) را به ازای دو گام زمانی ۲۲۳ و ۱/۱۶۷ مورد مقایسه قرار داده است. چنانکه دیده می شود، همخوانی بسیار خوبی میان جوابها وجود دارد. شکلهای (۱۴) و (۱۵) منحنیهای بزرگنمایی به دست آمده در تحقیق حاضر را با مقادیر ارائه شده توسط مراجع [۵] و [۶]، به ازای فرکانسهای بدون بعد ۵٫۰ و ۷۵٫۰ مقایسه کرده است. همانطور که دیده می شود، در هـر دو مولفـه قائم و افقی تغییر مکان، همخوانی بسیار مناسبی میان جوابها دیده می شود. شکلهای (۱۶) و (۱۷) بـه ترتیب در هـر یـک از نقاط A و B از شکل (۱۰)، مولفه های افقی تاریخچه زمانی تغییر مکان را که با استفاده از دو روش اجزای مرزی و ترکیب آن با روش اجزای محدود [۳۱] به دست آمدهاند، مورد مقایسه قرار داده است. نتایج روش اجزای مرزی با استفاده از گام زمانی ۲۲۳ و نتایج روش مرکب با استفاده از گامهای زمانی ۰/۲۲۳ ، ۱۹۷۷ و ۱۱۲۰ به دست آمدهاند. چنانکه دیده می شود، در حالی که روش اجزای مرزی به ازای گام زمانی

بی بعد ۲۲۳ نتیجه ای رضایت بخش به دست می دهد، نتایج حاصله از روش مرکب تنها به ازای گامهای زمانی کوچکتر از ۱۱۲۰ دارای دقتی قابل قبول اند. به عبارت دیگر حل مسئله با استفاده از روش اجزای مرزی، در قیاس با روش مرکب، تعداد گامهای زمانی کمتری را نیاز خواهد داشت.

۴–۳– تپه با مقطع سينوسی

هدف این مثال آن است که توانمندی الگوریتم اجزای مرزی ارائه شده را در تحلیل دینامیکی پاسخ لرزه ای تپه ها نشان دهد. بدین منظور تپه ای با مقطع نیم سینوسی، با نسبت شکلی (ارتفاع به نیم پهنا) برابر ۵٫۰ و همان خصوصیات رفتاری مصالح مثال اول در نظر گرفته شده است. تپه در معرض تابش موج قائم SV با فرکانس غالب ۵٫۱ قرار گرفته است. برای حل مسئله از دو مدل همگن و ناهمگن استفاده شده است. در مدل همگن، شکل (۱۸ – الف)، مجموعه تپه و نیم صفحه به صورت یک محیط یکپارچه در نظر گرفته شده است. در مدل ناهمگن تعداد ۱۸۸ المان مرزی استفاده شده است. در مدل ناهمگن، شکل (۱۸ – ب)، محیط تپه و نیم صفحه زیرین آن به صورت شکل (۱۸ – ب)، محیط تپه و نیم صفحه زیرین آن به صورت SV و P در فضای زمان توسط روش اجزای مرزی را ارائه داده است. با حل چند مثال عددی، که هر چهار حالت دره خالی، نیمفضا، دره آبرفتی و تپه را در بر می گیرد، نشان داده شده است که دامنه کاربرد روش اجزای مرزی دوبعدی در فضای زمان، می تواند به حوزه تحلیل لرزهای ساختگاههای ناهمگن گسترش یابد. ترکیب الگوریتم ارائه شده با روش اجزای محدود زمینه ای فراهم خواهد کرد تا بتوان پاسخ لرزه ای ساختگاههای ناهمگن با رفتار غیرخطی را در آینده تجزیه و تحلیل کرد. ۱۶۴ المان مرزى استفاده شده است.

شکلهای (۱۹) و (۲۰) منحنیهای بزرگنمایی نقاط روی تپه و پایین آن را که با استفاده از دو روش فوق به دست آمدهاند، به ازای فرکانسهای بدون بعد ۱٫۰ و ۱٫۵ مورد مقایسه قرار داده است. همان طور که دیده می شود، در هر دو مولفه قائم و افقی تغییر مکان، همخوانی بسیار خوبی میان نتایج به دست آمده از دو روش دیده می شود.

۵- نتيجه

مراجع

این مقاله، الگوریتم کامل تحلیل پاسخ لرزهای عوارض توپوگرافی دوبعدی ناهمگن در برابر امواج مهاجم درونصفحه

- Bouchon, M., "Effect of Topography on Surface Motion," Bull. Seismol. Soc. Am., Vol. 63, pp. 615-632, 1973.
- Lysmer, J., and Kuhlemeyer, R. L., "Finite Dynamic Model for Infinite Media," J. of Engineering Mechanics, ASCE, Vol. EM4, pp. 859-877, 1969.
- 3. White, W., Valliappan, S., and Lee, I. K., "Unified Boundary for Finite Dynamic Models," *J. of Engineering Mechanics*, ASCE, Vol. 103(5), pp. 969-964, 1977.
- Wong, H. L., "Effects of Surface Topography on the Diffraction of P, SV and Rayleigh Waves," *Bull. Seismol. Soc. Am.*, Vol. 72, pp. 1167-1183, 1982.
- Dravinski, M., and Mossessian, T. k., "Scattering of Plane Harmonic P, SV, and Reyleigh Waves by Dipping Layers of Arbitrary Shape," *Bull. Seismol. Soc. Am.*, Vol. 77, pp. 212–235, 1987.
- 6. Mossessian, T. K., and Dravinski, M., "Application of a Hybrid Method for Scattering of P, SV, and Reyleigh Waves by Near-Surface Irregularities," *Bull. Seismol. Soc. Am.*, Vol. 77, pp. 1784-1803, 1987.
- Kawase, H., "Irregular Ground Analysis to Interpret Time Characteristics of Strong Ground Motion Recorded in Mexico City during 1985 Mexico Earthquake," In *Ground Motion and Engineering Seismology*, Ed. Cakmak A.S., *Development in Geotechnical Engineering*, Vol. 44, pp. 467-476, 1987.
- Kawase, H., "Time-Domain Response of a Semi-Circular Canyon for Incident P, SV and Rayleigh Waves Calculated by the Discrete Wavenumber Boundary Element Method," *Bull. Seismol. Soc. Am.*, Vol. 78, pp. 1415-1437, 1988.

- 9. Kawase, H., and Aki, K., "A Study of the Response of a Soft Basin for Incident S, P and Rayleigh Waves with Special Reference to the Long Duration Observed in Mexico City," *Bull. Seismol. Soc. Am.*, Vol. 79, pp. 1361-1382, 1989.
- 10. Sanchez-Sesma, F. J., and Campillo, M., "Diffraction of P, SV and Rayleigh Waves by Topographic Features: a Boundary Integral Formulation," *Bull. Seismol. Soc. Am.*, Vol. 81, pp. 2234-2253, 1991.
- 11. Sanchez-Sesma, F. J., and Campillo, M., "Topographic Effects for Incident P, SV and Rayleigh Waves," *Tectonophysics*, Vol. 218, pp. 113-125, 1993.
- Sanchez-Sesma, F. J., and Luzon, F., "Seismic Response of Three Dimensional Alluvial Valleys for Incident P, SV and Rayleigh Waves," *Bull. Seismol. Soc. Am.*, Vol. 85, pp. 269-284, 1995.
- Papageorgiou, A. S., and Kim, J., "Propagation and Amplification of Seismic Waves in 2D Valleys Excited by Obliquely Incident P- and SV- Waves," *Int. J. Earthq. Eng. and Struct. Dyn.*, Vol. 22, pp. 167-182, 1993.
- 14. Pedersen, H. A., Sanchez-Sesma, F. J., and Campillo, M., "Three-Dimensional Scattering by Two-Dimensional Topographies," *Bull. Seismol. Soc. Am.*, Vol. 84, pp. 1169-1183, 1991.
- Reinoso, E., Wrobel, L. C., and Power, H., "Two-Dimensional Scattering of P, SV and Rayleigh Waves: Preliminary Results for the Valley of Mexico," *Int. J. Earthq. Eng. and Struct. Dyn.*, Vol. 26, pp. 595-616, 1997.
- 16. Hadely, P. K., Askar, A., and Cakmak, A. S., "Scattering Of Waves By Inclusions In A

استقلال، سال ۲۴، شمارهٔ ۲، اسفند ۱۳۸۴

Nonhomogeneous Elastic Half Space Solved By Boundary Element Methods," Technical Report NCEER-89-0027, 1989.

- 17. Mansur, W. J., "A Time-Stepping Technique to Solve Wave Propagation Problems Using the Boundary Element Method," Ph.D. Thesis, Southampton University, 1983.
- 18.Antes, H., "A Boundary Element Procedure for Transient Wave Propagation in Two-Dimensional Isotropic Elastic Media," *Finite Element Analysis Design*, Vol. 1, pp. 313-322, 1985.
- 19.Israil, A. S. M., and Banerjee, P. K., "Advanced time Domain Formulation of BEM for Two-Dimensional Transient Elastodynamics," *Int. J. for Num. Methods in Eng.*, Vol. 29, pp. 1421-1440, 1990.
- 20.Israil, A. S. M., and Banerjee, P. K., "Two-Dimensional Transient Wave Propagation by Time Domain BEM," *Int. J. Solids and Structures*, Vol. 26, pp. 851-864, 1990.
- 21.Israil, A. S. M., and Banerjee, P. K., "Advanced Development of Boundary Element Method for Two-Dimensional Dynamic Elasto-Plasticity," *Int. J. Solids and Structures*, Vol. 29, pp. 1433-1451, 1992.
- 22.Kamalian, M., "Time Domain Two-Dimensional Hybrid FEM / BEM Dynamic Analysis Of Non-Linear Saturated Porous Media," Ph.D. Thesis, Tehran University, 2001,(In Farsi).
- 23.Kamalian, M., Gatmiri, B., and Sohrabi, A., "On Time-Domain Two-Dimensional Site Response Analysis of Topographic Structures by BEM," *Journal of Seismology and Earthquake Engineering*, Vol. 5(2), pp. 35-45, 2003.
- 24.Kamalian, M., Jafari, M. K., Dehghan, K., Sohrabi, A., and Razmkhah, A., "Two-Dimensional Hybrid Response Analysis Of Trapezoidal Shaped Hills In

Time Domain," Advances in Boundary Element Techniques IV, Ed. R. Gallego, and M.H. Aliabadi, pp. 231-236, 2003.

- 25.Gatmiri, B., Kamalian, M., "Time Domain Two-Dimensional Hybrid FEM / BEM Dynamic Analysis Of Non-Linear Saturated Porous Media," 2nd Canadian Specialty Conference On Computing In Geotechnique, pp. 216-221, 2002.
- 26.Gatmiri, B., and Kamalian, M., "Combination of Boundary Element and Finite Element Methods for Evaluation of Dynamic Response of Saturated Porous Media," 5th European Conference on Numerical Methods in Geotechnical Engineering, pp. 947-955, 2002.
- 27.Takemiya, H., and Fujiwara, A., "SH-Wave Scattering And Propagation Analysis At Irregular Sites By Time Domain BEM," Bull. Seism. Soc. Am., Vol. 84, pp. 1443-1455, 1994.
- Brebbia, C. A., and Dominguez, J., Boundary Elements, An Introductory Course, Computational Mechanics Publications, Southampton, Boston, 1989.
- 29. Ahmad, S., and Banerjee, P. K., "Multi-Domain BEM for Two-Dimensional Problems of Elastodynamics," *Int. J. for Num. Methods in Eng.*, Vol. 26, pp. 891-911, 1988.
- 30.Wolf, J. P., *Dynamic Soil-Structure Interaction*, Prentice Hall, 1985.
- 31.Kamalian, M. Jafari, M.K. Sohrabi-Bidar, A. Razmkhah, A. and Gatmiri, B. Time-Domain Two-Dimensional Site Response Analysis of Non-Homogeneous Topographic Structures by A Hybrid FE / BE Method, Soil Dyn. Earthquake Eng., Accepted, 2005.